

Σημείωμα

Θέατρο Σκιών Δανειστών

Του Ανδρέα Ανδριανόπουλου

Ακούγοντας τον συντονιστή του ελληνικού προγράμματος εκ μέρους της Κομισιόν Νέκραν Κωστέλο, σε ομιλία του στο Κολλέγιο Deere, συνειδητοποίησα πως οι πραγματικές ελπίδες για την χωρά είναι ελάχιστες. Παρά την σχετική αισιοδοξία που ο ευρωπαίος εκπρόσωπος εξέπεμψε, ο εντοπισμός των προβλημάτων δείχνει πως η ευρωπαϊκή γραφειοκρατία "περί άλλων τυρβάζει".

Ενώ εντοπίζουν το πρόβλημα του μέλλοντος στην έλλειψη επενδύσεων, οι δανειστές δεν συνειδητοποιούν πως αυτό κυρίως οφείλεται στην τεράστια ελληνική γραφειοκρατία και στις ατέλειωτες φορολογικές επιβαρύνσεις. Ομιλούν για "εκσυγχρονισμό" του δημοσίου και για σταθερότητα ρυθμίσεων, αποφεύγοντας να σημειώσουν πως η έλλειψη εκσυγχρονισμού και η σχετική θεσμική ανασφάλεια οφείλονται και στις δίκες τους συνέχεια παρεμβάσεις.

Πιο συγκεκριμένα. Οι δανειστές κάνουν τις επενδύσεις ελάχιστα ελκυστικές με τις ατέλειωτες διοικητικές ρυθμίσεις που απαιτούν - που συνεπιφέρουν νέα φορολογικά μετρά κι ατέρμονη γραφειοκρατία. Ομιλούν για μείωση δημοσίων υπάλληλων λόγω μεταρρυθμίσεων. Πως αυτό ταιριάζει με την πραγματικότητα της αύξησης του κόστους μισθοδοσίας του δημοσίου; Και τους πολυάριθμους νέους φορείς που δημιουργήθηκαν σε εφαρμογή κοινοτικών αποφάσεων; Αυξάνοντας τα έξοδα του δημοσίου και τις επιβαρύνσεις των πολιτών (ποσό αυξάνουν λχ οι λογαριασμοί της ΔΕΗ για φορείς ευρωπαϊκής - Γερμανικής έμπνευσης;)

Όταν ήμουνα στο Υπ. Βιομηχανίας, είχαν μειωθεί σε 12 περίπου οι αδειές που ήταν απαραίτητες για σύσταση επιχείρησης. Όταν επανήλθα στην πολιτική, μετρά 10 χρονιά, είχαν φθάσει περίπου τις 30. Λόγω ενσωμάτωσης στη νομοθεσία νέων ευρωπαϊκών κανονισμών. "Κι αλλού", μου απάντησε ο Κωστέλο, "έχει γίνει αυτό, δίχως προβλήματα". Λάθος, είναι η απάντηση. Γη αυτό αυξάνει παντού ο ευρωσκεπτικισμός και η αγανάκτηση με τις Βρυξέλλες...

Όταν ήμουνα στο Υπουργείο Ενέργειας υπήρχε μόνο μια εταιρία κρατική για το αέριο. Τώρα υπάρχουν 4. Μας ζήτησαν ιδιωτικοποιήσεις. Η ΕΕ όμως ματαίωσε την πώληση της ΔΕΠΑ στην Γκαζπρομ. Όπως καθυστέρησε πάνω από χρόνο την έγκριση της πώλησης της ΔΕΣΦΑ στους Αέριους. Μέχρι που

αυτοί αποχωρήσαν... Μόνο όταν πουλάς σε ευρωπαίους αγοραστές, οι αποφάσεις προωθούνται γρηγορά.

Οι φόροι πάλι; Το σύστημα αλλάζει 7 με 8 φορές τον χρόνο. Ποιος θα επενδύσει αν δεν γνωρίζει τι θα του ξημερώσει; Ομιλούν μόνο για το απαρχαιωμένο σύστημα απονομής δικαιοσύνης κι εφαρμογής συμβολαίων. Απολυτά σωστό. Αυτό όμως είναι κατά βάση το πρόβλημα; Κι όχι η εμμονή των δανειστών για φόρους, λχ στα ακίνητα, που αποκτήθηκαν με λεφτά ήδη φορολογημένα;

Ανάπτυξη και πετυχημένη έξοδος στις αγορές δεν πρόκειται να υπάρξει αν δεν μειωθεί δραστικά ο βραχίονας των κρατικών παρεμβάσεων στην αγορά, το κόστος του δημοσίου τομέα και συνακολουθά η φορολογία. Τομείς στους οποίους οι δανειστές δεν έδειξαν ιδιαίτερη δραστηριότητα. Ούτε βέβαια και οι ελληνικές κυβερνήσεις.

Βλέπουμε στην ουσία εάν θέατρο σκιών με αβέβαιη κατάληξη.